VI. — No. 1470

EDIȚIA A DOUA

VINERI 19 MARTIE1 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 leĭ; în streinătate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un număr în streinătate 15 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevěrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din Străinătate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0,80 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numěrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĚR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

IAR REZERVIȘTII

Protectori și protejat

D. VLAHUȚA SI ACADEMIA

BLANA SPANZURATULUI

București, 18 Martie 1893

IAR REZERVIȘTIĬ

E aproape o sěptěmână de când în acest loc am publicat textul uneĭ circulărĭ, maĭ mult confidențiale, pe care ministrul de finanțe a adresat-o tuturor casierilor din țară.

Dispozițiunile luate prin acea circulară de ministrul de finanțe, în înțelegere cu cel de resbel, sunt din cele maĭ grave și s'ar fi cuvenit ca ziarele oficioase să intervie și să lămurească lucrurile.

Intr'adevěr, de ce e vorba prin acea circulară?

E vorba să se ridice unuĭ însemnat numěr de rezerviștĭ dreptul dobândit prin legea din Martie 1878, de a fi scutițĭ pe viață de contribuțiunea căilor de comunicație.

Legea din 1878 e categorică. Ea scutește pe *toțĭ* rezerviștiĭ carĭ aŭ luat parte în campania din 1877—78 de darea căilor de comunicație.

Cu toate acestea guvernul conservator găsește cu cale să-ĭ dea o altă interpretare decât aceea ce i s'a dat de toate guvernele de cincĭ-spre-zece anĭ încoace. El pretinde că legea din 1878 nu vizează decât pe rezerviștiĭ carĭ aŭ fost chemațĭ în campanie după ce își isprăviseră serviciul activ,—*nu și pe aceĭ carĭ șĭ-aŭ îndeplinit serviciul activ și aŭ trecut în rezervă în timpul campanieĭ.* Acestor din urmă guvernul voește să le ridice dreptul de scutire ce le este consacrat prin amintita lege și de care drept aŭ beneficiat de la 1878 până astăzĭ.

E adevěrat că s'a trimes casierilor o aseminea circulară? E adevěrat că guvernul voește să dea o interpretare așa de îngustă și de meschină legeĭ din 1878? E adevěrat că el voește să rîdice dreptul de scutire rezerviștilor trecuțĭ în rezervă în timpul campanieĭ, pe câmpul de bătae?

Iată cestiunĭ pe care presa oficioasă s'ar fi cuvenit să le lămurească,—dar asupra cărora a preferat să păstreze o *prudentă (!)* tăcere.

De cât tăcerea în cazul de față, maĭ mult de cât orĭ când, însemnează afirmare. Și rěmâne dar stabilit că informațiunile noastre sunt adevěrate și că guvernul, pe o cale piezișe, voește să răpească uneĭ întregĭ categoriĭ de rezerviștĭ, destul de numeroasă, un drept câștigat și să-ĭ impue o sarcină, o contribuțiune de care legea o scutește.

El caută să creeze nouĭ resurse tesauruluĭ public, pentru a putea ast-fel acoperi cheltuelele extra-ordinare ce a fost nevoit să le facă cu organizarea diferitelor serbărĭ zise *naționale* și diferitelor bacșișurĭ date membrilor iubiteĭ noastre Dinastiĭ.

Scopul o fi destul de legitimat de interesul și dorința guvernuluĭ de a remânea la putere și de înprejurarea că acest interes nu e cu putință de satisfăcut și această dorință nu e cu putință de realizat fără a cumpěra buna-voința Regeluĭ.

Dar am întreba maĭ întâiŭ: *Pe ce motive se intemeează aserțiunea guvernuluĭ că legea din 1878 nu s'a interpretat până acum în adevěratul eĭ spirit?*

Dispozițiunile legeĭ, cum am zis-o, sunt foarte categorice și nu daŭ loc la nicĭ o altă interpretare. — Guvernul liberal, care a propus legea, așa a înțeles-o și așa a aplicat-o tot timpul cât a stat la putere și nicĭ prin gând nu i-a trecut să facă vre-o deosebire între rezerviștiĭ trecuțĭ în rezervă în timpul campanieĭ și între ceĭ trecuțĭ în rezervă maĭ înainte.—Apoĭ discuțiunile urmate în Camere când s'a votat legea, iarăși nu îndreptățesc pe guvern a-ĭ da o interpretare ca aceea ce i o dă ministrul de finanțe prin circulara sa No. 7859 din 18 Februarie 1893.

Din toate aceste rezultă până la evidență că de la 1878 încoace legea a fost aplicată în adevěratul eĭ spirit și că de fapt *acuma* guvernul conservator caută să-ĭ dea o interpretare care se îndepărtează de la acest spirit larg și drept.

In al doilea loc am întreba: *De când circulările aŭ puterea de a interpreta legile?*

Dacă guvernul crede într'adevěr că legea din 1878 a fost interpretată până acum în mod greșit și contrar spirituluĭ în care a fost votată de Cameră, de ce nu presintă o lege interpretativă? de ce preferă calea piezișă, ca să creeze veniturĭ tezauruluĭ public? și de ce ministrul de finanțe se îngrijește să nu se întâmple *neînțelegerĭ* când se vor strînge actele de care s'aŭ servit rezerviștiĭ când aŭ cerut să fie scutițĭ de contribuțiunea căilor de comunicație?

Incă odată, presa oficioasă e datoare să dea lămurirĭ la toate aceste chestiunĭ. Cel puțin de atâta folos să ne fie, dacă o întreținem cu baniĭ contribuabililor.

Ioan N. Roman.

INSTANTANEE

D. Sohier de Vermandois

Ca și șeful sěŭ, tînĕrul secretar al legațiuneĭ Franțeĭ este protestant și, tot ca șeful, fiŭ de pastor protestant. El n'are însă, ca onorabilul ministru, aplecarea aceea *gauloise* și câte odată rabelaisiană, care fac din reprezentantul RepubliceĭI franceze unul dintre ceĭ maĭ plăcuțĭ convorbitorĭ.

Numele acesta de Vermandois s'ar părea că arată că tînĕrul diplomat se trage din Ludovic XIV prin femeĭ. Fiul, pe care Ludovic XIV l'a avut cu ducesa de Lavallière, primi într'adevěr la botez titlul de conte de Vermandois. Ne lipsesc datele asupra filiațiuneĭ, care ar lega pe secretarul legațiuneĭ franceze cu șeful cel maĭ măreț al caseĭ de Bourbon. In orĭ ce caz, dacă descendența este autentică, ea ar atrage după sine deducțiunea că un adept al Bisericeĭ reformate poartă numele fiuluĭ aceluĭ monarch tocmaĭ, care a revocat Edictul de Nantes și a proscris pe protestanțĭ.

D. Sohier de Vermandois este solemn. El își poartă gravitatea, precum odinioară marele Rege purta regala perucă.

Ca și înțelepțiĭ, D-sa vorbește puțin și se exprimă tot-d'auna cu miĭ de precauțiunĭ oratorice, care dovedesc o preocupare constantă de a nu se compromite prin imprudența saŭ lipsa de judecată a limbagiuluĭ.

Cu toate astea, spirit foarte autoritar, și grațios în comerțul viețeĭ, flexibil ca un picior de lemn, care înțepenește genunchiul.

Cronica nu înregistrează nicĭ un fapt, care să dovedească că tînĕrul diplomat și-ar fi depus gravitatea la piciorușele mititele ale vre uneĭ fermecătoare.

Semne particulare: Poartă capul aplecat puțin pe umĕr, sub greutatea uneĭ gândirĭ, al căreĭ mister n'a fost încă pătruns de nimenĭ.

Grigri.

Republicaniĭ în Spania

Deputațiĭ republicanĭ din Spania se vor întruni zilele acestea în Madrid spre a discuta mijloacele pentru începerea în curênd a uneĭ campaniĭ energice în întreaga Spanie.

Republicaniĭ vor scoate în curênd și un manifest care se va imprima în două edițiunĭ, una orășenească și alta populară pentru muncitorimea săteană și în care se va arĕta foloasele ce vor rezulta pentru popor și țară din schimbarea formeĭ de guvernămênt monarchică în cea republicană.

SATIRA ZILEI

Guvern savantofob

Totul este relativ în lumea asta. Insă această axiomă devine lege aspră, când e vorba de știință față cu politica; un adevĕr științific este un ce foarte relativ, extrem de relativ, când nu convine unor politicianĭ și maĭ ales unuĭ guvern. Aceasta ne a dovedit'o cu prisosință incidentul Babeș, iscat din purtarea guvernuluĭ față cu primejdia holereĭ.

Toată lumea știe că D. Profesor V. Babeș este un savant în bacteoriologie și toată lumea a aplaudat neînsemnatele sacrificiĭ băneștĭ pe care le-a făcut Statul pentru crearea și întreținerea institutuluĭ de bacteriologie, pus sub direcțiunea acestuĭ savant. De asemenea, fie-care a aprobat numirea D-luĭ Dr. Babeș ca profesor la facultatea de medicină în condițiunĭ excepționale, căcĭ prin aceasta se asigură progresul învĕțămîntuluĭ medical în țară. De alt-fel, se știe că savantul bacteriolog a fost adus în țară de guvernul liberal.

Acuma, D-sa a avut curajul — foarte firesc la un om de știință — de a spune, în una din conferințele sale, că flagelul holereĭ ne amenință foarte serios și că se teme ca guvernul să nu cedeze și de astădată și, sub pretextul unor interese economice, să deschiză granițele pentru mărfurile streine, aducătoare de germenĭ holericĭ.

Ce este maĭ legitim de cât această teamă bine întemeiată? Cine, afară de guvernul actual, nu e dator să ia toate mĕsurile, chiar cele maĭ severe, pentru a feri țara de un flagel înspăimîntător?

Eĭ bine, savantul profesor și-a găsit beleaoa. Ca o turmă de lupĭ, scribiĭ oficioșĭ —asmuțațĭ de guvern — s'aŭ năpustit cu fel de fel de mustrărĭ și amenințărĭ asupra D-ruluĭ Babeș. Am reprodus insanitățile ziaruluĭ *L'Indépendance Roumaine*, care amenință pe conferențiar cu desființarea institutuluĭ de bacteriologie; acum *Constituționalul*, ca să nu rĕmâe maĭ pe jos, face aspre mustrărĭ D-ruluĭ Babeș, pentru că n'a desmințit categoric vorbele ce a rostit la conferință și-ĭ dă a înțelege că, *atuncĭ când țara face atât de mult pentru un individ* (?) acest individ, adică D. Dr. Babeș, e dator să laude guvernul!!!

Noĭ, carĭ suntem deprinșĭ a vedea bătăușĭ aĭ guvernuluĭ, prefecțĭ aĭ guvernuluĭ, pungașĭ aĭ acestuia și asasinĭ de aĭ sĕĭ, vom fi silițĭ să ne deprindem și cu o știință asemenea, a căreĭ misiune să fie de a pune descoperirile veacului în raport direct cu interesele guvernuluĭ. Alt-fel *un individ*, care ia leafă de la Stat pentru a învăța pe copiiĭ poporuluĭ și nu spune că guvernul e admirabil, se expune a fi *desființat*, căcĭ azĭ țara, cu știință cu tot, sunt ale guvernuluĭ.

D. Babeș e dator să descopere leacul pentru combaterea *savantafobieĭ*, de care e cuprins guvernul.

Satyr.

PROTECTORI SI PROTEJAT

De la 1 Septembrie anul 1892 și până la 6 Februarie 1893 conducătorul situațieĭ din Ialomița (?), primarul Ghiță Dimitrescu, omul de încredere al D-luĭ Lahovary, a manipulat baniĭ bâlciuluĭ ce se face pe reionul comuneĭ și care s'a căutat în Regie de comună, în sumă de treĭ zecĭ și patru de miĭ de francĭ, întrebuințindu-ĭ la cumpărărĭ de vite și de cereale în tovărășie cu casierul comunal și cu Dumitru Bădulescu, antreprenorul furagiuluĭ cailor pompierilor.

De la 1 Septembrie anul 1892 și până la 6 Februarie anul 1893 nu s'a predat Consiliuluĭ Comunal socotelile bâlciuluĭ, de oare ce baniĭ eraŭ dațĭ pe vite și cereale; iar când s'a ivit inspecția la casa Comuneĭ, Primarul a luat baniĭ ce-ĭ lipseaŭ de la tatăl unuĭ deputat guvernamental și i-a ținut în casă până ce s'a terminat ancheta saŭ inspecția și pe urmă i a restituit greco teiulaĭ de la care-ĭ luase.

De la 1 Septembrie anul 1892 până la 6 Februarie 1893 agențiĭ bâlciuluĭ nu aŭ fost plătițĭ, aceasta din cauză că baniĭ eraŭ în comerț și primarul a lăsat să treacă timp destul ca să se uite cine aŭ fost agențiĭ și câțĭ aŭ fost la numĕr, așa că la 6 Februarie anul 1893, adică, după o jumĕtate de an, primarul abia găsește timp ca să-șĭ predea socotelile Consiliuluĭ Comunal și tot atuncĭ să plătească și pe agențiĭ bâlciuluĭ, între carĭ figurează și șase copiĭ aĭ luĭ Năstase Brăcăcescu, care a liberat chitanțe de primirea a câte 200 leĭ fie care.

De la 1 Septembrie anul 1892 și până la 6 Februarie 1893 cinstitul primar al comuneĭ Călărașĭ, Ghiță Dumitrescu, omul de încredere al fraților Lahovary, a profitat de baniĭ comuneĭ ca de aĭ sĕĭ propriĭ, fără a fi cine-va în stare a-ĭ cere socoteală de eĭ, și fără a ști cine-va ce s'a făcut cu acești banĭ în timp de șease lunĭ de zile.

Acum întrebăm pe mult cinstitul și valorosul ministrul al afacerilor streine: Pentru ce, când s'aŭ ivit reclamațiunĭ contra acestor hoțiĭ, nu a lăsat pe prefectul Arion să-șĭ facă datoria? Și de ce, când acest prefect a cerut disolvarea consiliuluĭ comunal D-luĭ Catargiu, D. Lahovary a intrevenit și nu a lăsat ca consiliul să fie disolvat și hoțul dat pe mâna justițieĭ?

Pentru ce D. Jak Lahovary aruncă mantaua sa militară peste hoțiile primaruluĭ G. Dumitrescu? Pentru ce nu lasă să se facă lumină în această murdară afacere? și pentru ce jertfește la prefecțĭ susținênd pe față hoțiile primaruluĭ G. Dumitrescu?

Nu cred oare frațiĭ Lahovary că a proteja ast-fel de pungașĭ este a da lumeĭ să înțeleagă că sunt interesațĭ în cauză, și că hoțiile patronate de D-lor le degradează posiția de oamenĭ marĭ aĭ țăreĭ, după cum pretind că sunt?

Călărășeniĭ aŭ încă răbdare, și până astăzĭ nu fac de cât se întreabă: Mult timp își vor ține ușa des hisă?

Și noĭ cu eĭ împreună, așteptăm să sosească ceasul, când aceste hoțiĭ să înceteze, căcĭ rușinea D-lor Lahovary va fi maĭ mare, când acel primar, pe care D-lor 'l susțin va cere grație din fundul temnițeĭ, unde i-se pregătește locul, și unde i-ar sta maĭ bine de cât unde se găsește astă zĭ?

Argus.

D. A. VLAHUȚA ȘI ACADEMIA

Am reprodus și noĭ scrisoarea prin care talentatul poet A. Vlahuță declină *onoarea* ce i s'a făcut de Academie, numindu-l membrul eĭ corespondent.

Motivul care a determinat pe D. Vlahuță să decline această *onoare*, se știe. D-sa a presentat la un concurs al Academieĭ cele două volume ale sale, *Poesiile* și *Nuvelele*.

Academia — zice D. Vlahuță în scrisoarea D-sale—mi-a respins volumul de nuvele și volumul de poesiĭ. Ea a găsit că n'am talent, și—judecând după cărțile pe care le-a premiat atuncĭ — ea a găsit că n'am de loc talent. De atuncĭ n'am maĭ publicat nimic. O colecție de articole de gazetă (*Din goana vieței*) nu poate fi privită ca o lucrare literară. Și azĭ când citesc în adresa ce mi se trimite: „*Academia Română, apreciând scrierile și activitatea D-v. literară*....“ mĕ întreb, sincer nedumerit: care scrierĭ? *Nuvelele? Poesiile?* Dar acelea sunt proaste, aŭ fost respinse de la un premiŭ de 5,000 de leĭ; și dacă atuncĭ am înțeles verdictul Academieĭ, azĭ am rĕmas uĭmit. Cum? Aceleașĭ scrierĭ, judecate de aceiașĭ oamenĭ, sunt proaste pentru un premiŭ de 5,000 de leĭ și minunate pentru un loc de academician? Dar atuncĭ..

Vaĭ, la ce reflecțiĭ triste mĕ ducețĭ, D-lor nemuritorĭ!

Această scrisoare a D-luĭ Vlahuță a fost o bună lecțiune administrată nemuritorilor noștri, carĭ în loc de a încuraja producțiunile literare și științifice de valoare, se premiază între eĭ, în familie, pentru toate producțiunile lor osîndite la uĭtare și nebăgare în seamă de public, de Academia cea mare și nepărtinitoare

Lecțiunea, firește, nu putea să placă nemuritorilor. Organul D-luĭ Dim. Sturza, secretarul Academieĭ, caută chiar să se rĕsbune. In ultimul sĕŭ numĕr, vorbind de scrisoarea D-luĭ Vlahuță, *La Patrie* zice:

Ca motiv, D. A. Vlahuță alegă faptul că Academia n'a acordat premiŭ unuĭ uvagiŭ pe care-l presentase la concurs.

Aceasta însemnează că D. A. Vlahuță ar voi banĭ, dar disprețuiește onorurile.

Cu atât maĭ rĕŭ pentru dînsul.

Resbunarea *Patrieĭ* e însă stîngace. Ințelesul scrisoareĭ D-luĭ Vlahuță nu poate fi în nicĭ un caz acel pe care organul D-luĭ secretar al Academieĭ caută să i-l dea,—și pe care de sigur că nicĭ un om cu judecata sănătoasă nu i l'a dat.

„*Reflecțiile triste*“ la care nemuritoriĭ duc pe talentatul nostru poet de sigur nu pot fi de cât acestea:

O carte e proastă pentru a fi premiată cu 5,000 de leĭ; ea însă e bună pentru a asigura autoruluĭ un loc în Academie. **La ce sumă s'ar putea evalua atuncĭ, în banĭ, un loc în Academie?!... Un loc în Academie să nu fie cum-va tot așa de eftin ca un loc la teatru saŭ la circ,—adecă 5—6 leĭ?**

Am fi înțeles să se fi petrecut lucrurile pe dos de cât cum s'aŭ petrecut, adecă D. Vlahuță să fi cerut un scaun în Academie pentru scrierile sale și să i se fi respins cererea; dar „*Academia apreciând scrierile și activitatea D-sale literară*“, —care nu-l îndreptățesc a aspira la un loc printre nemuritorĭ,—îl premiază cu premiul cutare. Aceasta am fi înțeles-o. Dar așa... să respingĭ de la concurs scrierile unuĭ autor și pe urmă să-l alegĭ pentru aceleașĭ scrierĭ academician, e prea prea!

O aseminea *onoare* nu maĭ e o onoare. O aseminea onoare poate să o înțeleagă și să o primească cel mult D. Anton Naum, care se găsește identic în posițiunea D-luĭ Vlahuță și care intrând în Academie nu are nimic de pierdut... Dar un om de spirit, un om inteligent și de bun simț, un om înainte de toate onest, putea face alt-mintrelea de cât să respingă, ca D. Vlahuță, academica *onoare* ce i se face în aseminea condițiĭ?!...

Un muritor.

„IDEI SUBVERSIVE“

Iată două cuvinte, a căror noțiune a servit D-luĭ Take Ionescu drept fundament, pe care a clădit una din acuzațiunile cele maĭ monstruoase, ce se putea aduce corpuluĭ didactic primar și maĭ cu seamă celuĭ învĕțătoresc.

D-sa, respunzênd oratorilor carĭ vorbiseră în cestiunea legiĭ instrucțieĭ, face apel la toată Camera și o conjură să-ĭ spună „*dacă, de câțĭ-va anĭ încoace, nu se ridică în țară bănuiala întemeiată, că o parte—parte mică, puțin importă—a personaluluĭ învĕțătoresc de sate se nutrește de ideĭ ostile organizațiuniĭ Statuluĭ*“.

Scurt: învĕțătoriĭ sunt acusațĭ, că nu numaĭ nutresc dar chiar propagă, în ascuns saŭ fățiș, ideĭ, care ar avea drept țintă pieirea Statuluĭ nostru.

Această acuzațiune e prea gravă, pentru a nu fi relevată; și ar trebui să ne dăm osteneala, ca să convingem pe toțĭ—chiar și pe Camere, de vor voi—să creadă, că această acuzațiune e gratuită și, ca atare, calomnioasă.

Dar care ideĭ pot fi ostile organizăriĭ Statuluĭ, saŭ, maĭ bine, ideĭ subversive? Ideĭ subversive pot fi ale anarchiștilor, ale nihiliștilor, ale dinamitarzilor și, ca să-ĭ complacem D-luĭ Take Ionescu, vom adăoga, că sunt uniĭ, carĭ cred, că și ideile socialiștilor sunt ideĭ subversive. Dar, slavă Domnuluĭ, nimenĭ în țară la noĭ nu poate crede, că avem anarhiștĭ, dinamitarzĭ; de nihilism sunt acuzațĭ toțĭ Basarabeniĭ, carĭ, nemaĭ putênd suferi cnutul rusesc, s'aŭ refugiat pe pămîntul Românieĭ. Dar aceștia sunt urmărițĭ și supraveghiațĭ așa de aproape, că nu știŭ dacă le maĭ dă mâna să maĭ propage ideile nihiliste, pe care nicĭ nu le or fi avênd.

Rĕmân ideile socialiștilor; dar — cum aicĭ nu e posibil să le discutăm toate — vom aminti numaĭ pe acelea, care privesc modul de organizare a societățiĭ.

Socialiștiĭ noștri nu sunt așa de intransigențĭ, cum vor fi alțiĭ din alte țărĭ; aĭ noștri sunt maĭ maleabilĭ, sunt așa de îngăduitorĭ, că eĭ se împacă chiar cu forma monarhică a guvernămîntuluĭ. Eĭ bine, această formă fiind—după părerea tuturor guvernanților noștri— cheea de baltă a existențeĭ Statuluĭ român, unde vede D. T. Ionescu pericolul desorganisăreĭ Statuluĭ, dacă ar fi de crezut că învĕțătoriĭ profesează această idee socialistă?

Apoĭ socialiștiĭ aŭ ideĭ hotărîte, când e vorba de streinĭ; am putea zice, că sunt cosmopolițĭ. Eĭ susțin că tuturor streinilor să li se dea dreptul de cetățenie română și aceasta pentru motive pe care nu le putem discuta aci. Eĭ bine, în această privință credem că nu e nicĭ o deosebire între ideile socialiștilor 'și ale guvernanților noștri de astăzĭ. Căcĭ cine altul de cât D. Carp a preconisat ideea, după care streiniĭ—EvreiĭI—ar forma în viitor clasa burgheză în țara noastră și decĭ ca unora ce prin aptitudinele lor aŭ maĭ multă afinitate cu clasa dominantă, li s'ar cuveni dreptul de încetățenire, spre a putea fi asimilațĭ și cu modul acesta să li se prepare calea largă la viața publică.

Dacă este așa și așa e, învĕțătoriĭ acusațĭ de socialism nu profesează de cât ideĭ ale guvernuluĭ și nu înțeleg cum D. Ministru al Instrucțiuneĭ poate făuri capete de acusațiune în contră-le tocmaĭ pentru ideĭ, pe care însușĭ D-sa trebue că le profesează, de vreme ce șade alățurĭ cu D. Carp.

Dar spre onoarea lor, învĕțătoriĭ sunt maĭ naționaliștĭ și maĭ bunĭ patrioțĭ de cât mulțĭ din aceĭ, carĭ—pentru rațiunĭ zise de Stat—născocesc acusațiunĭ din chiar senin, pentru a făuri din ele cătușe. Invĕțătoriĭ sunt adênc pătrunșĭ de noțiunea de „patrie“ și, după cât-ĭ știm, nu-ĭ credem capabilĭ de ideĭ cosmopolite, eĭ resping cu indignare acusațiunea ce li se aduce, de a fi partisanĭ aĭ amesteculuĭ streinilor în afacerile publice.

Rĕmâne acum să vedem dacă ideile socialiste privitoare la raporturile sociale dintre producĕtorĭ și consumatorĭ, dintre muncitorĭ și parazițĭ, aŭ fost propagate când-va, în țară la noĭ, de învĕțătorĭ, și ce resunet ar fi avut.

Un eveniment social, care ar fi intrat în domeniul istorieĭ, dacă ar fi luat proporțiunĭ maĭ marĭ, ne va lumina asupra acesteĭ cestiunĭ și va distruge orĭ-ce bănuelĭ în mintea acelora ce cred că învĕțătoriĭ nutresc ideĭ anarchiste, resvrătitoare, în contra puterilor Statuluĭ.

In primăvara anuluĭ 1888 am avut o rescoală, care se întinsese în câte-va județe și care s'a manifestat, maĭ cu seamă în Ilfov și Ialomița, prin atrocitățĭ contra autorităților comunale și a arendașilor. Și atuncĭ, ca și acum, tot partidul conservator era la putere: mulțĭ din membriĭ actualuluĭ cabinet făceaŭ parte din cabinetul D-luĭ T. Rosetti. Acest din urmă a procedat energic la năbușirea rĕscoaleĭ. Atrocitățile comise de resvrătițiĭ zăpăcițĭ aŭ fost plătite cu barbariĭ înfiorătoare; trăgĕtorile aŭ mĕsurat în lung și în lat spinarea vinovaților.

S'aŭ făcut anchete peste anchete, atât judiciare cât și milităreștĭ; și nu credem, ca acele anchete să fi fost atât de nedibacĭ conduse, în cât să nu dovedească pe autoriĭ, saŭ causele rĕscoaleĭ. Din contră, suntem convinșĭ, că toțĭ carĭ aŭ trecut pe la guvern de la 1888 încoace trebue să știe ceva în privința originiĭ rĕscoaleĭ. Nu s'a publicat însă nimic.

Admitem casul cel maĭ agravant pentru învĕțătorĭ; că adică ideile socialiste vor fi contribuit la isbucnirea rescoaleĭ. Acea mulțime de anchete a dovedit lucrul acesta saŭ nu? Și dacă da, dovedit-a și aceea că învĕțătoriĭ aŭ propagat acele ideĭ socialiste? Dupĕ cât știm bine, nimenĭ n'a afirmat lucrul acesta. Și tăcerea e și ea un rĕspuns: *Invĕțătoriĭ n'aŭ fost vinovațĭ de socialism.* Căcĭ dacă s'ar fi dovedit unul măcar, crima (?) luĭ ar fi fost generalisată și ce vervă ar fi avut D. T. Ionescu în acusațiunea sa: ar fi fost sublim!

Ba, ca să nu mințim, învĕțătorul de la Bolintinu-din-Vale a fost purtat ca un salahor pe stradele Bucureștilor împreună cu alțĭ oamenĭ din satul sĕŭ, carĭ fuseseră acusațĭ ca instigatorĭ. Nu știm de-o fi fost vinovat saŭ nu acel învĕțător; ceea ce știm sigur e, că conservatorul Alecu Catargiu a stăruit saŭ, dacă nu, a îngăduit ca acel învĕțător-instigator (!) să fie adus în comuna Maia, proprietatea D-sale.

Pe semne că și D-luĭ Catargiu îĭ place socializmul.

Incheiând reflecțiunile noastre, întrebăm: ce l-a făcut pe D. T. Ionescu să pronunțe în Cameră, cu toată seriozitatea ce o comportă, cuvintele citate maĭ sus?

Motivul e transparent; cum poțĭ înființa pedepse, când nu găseștĭ vinĭ de pedepsit? Trebuiaŭ inventate vinile și D. Ionescu și-a făcut datoria; de aci *transferarea în interes de serviciŭ*, drept suveran al Ministruluĭ, și alte mĕsurĭ riguroase (cu avisul (?) consiliuluĭ permanent) pentru a stârpi acele *ideĭ ostile organizațiuneĭ Statuluĭ* de care vorbește D. Ionescu.

Penceș.

POLITICA EXTERNA

ITALIA

In sfîrșit, după multe trăgănirĭ s'a decis și în Italia instituirea uneĭ anchete parlamentare pentru cercetarea scandalurilor de la Banca romană, etc. Și aicĭ o deosebire mare între modul de a proceda în Franța i în Italia. In Franța, imediat ce s'a svonit în public și în presă despre scandalurile cu Panama, o comisiune de anchetă parlamentară s'a înstituit îndată, după cererea întreguluĭ parlament; în monarchica Italia s'aŭ opus maĭ întâiŭ atât guvernul cât și Camera, cel d'întâiŭ de teamă ca scandalul să nu ia proporțiunĭ și maĭ marĭ, iar deputațiĭ de frică să nu cază singurĭ jerfta scandaluluĭ.

Pretextul prin urmare cu articolul neresponsabilitățeĭ deputaților din Constituție, n'a ajutat la nimica; cu toate acestea se poate presupune ca foarte probabil că guvernul D-luĭ Giolitti s'a decis pentru o anchetă, numaĭ după ce a înlăturat tot ce poate fi maĭ compromițător pentru dînsul și pentru Cameră. Ast-fel trăgănirile n'ar fi avut nicĭ un motiv. Chiar și modul cum s'a constituit această pseudo-anchetă parlamentară întărește presupunerea că guvernul și Camera fug de lumină, și că ancheta nu este alt-ceva de cât un mijloc maĭ mult—poate și maĭ sigur—de a face lucrurile mușama.

De va reuși saŭ ba D. Giolitti, aceasta o vom vedea în curênd. De o cam dată însă nicĭ Camera nu e mulțumită cu compunerea ancheteĭ de către D. Zanardelli.

Din punctul de vedere al persoanelor, toțĭ membriĭ eĭ sunt bărbațĭ cu o reputațiune publică maĭ presus de orĭ-ce bănuială; oamenĭ cu totul necorupțĭ și necoruptibilĭ. *Afară însă de D. de Rudini, nicĭ unul nu este specialist în afacerĭ de bancă*, așa că nu vor putea descoperi fraudele și manoperile de tot soiul. Osebit de aceasta deputatul Falconi, un membru al ancheteĭ, este administrator la banca dì Napoli, iar deputatul Nasi, un alt membru administrator la banca di Sicilia.

După coloarea politică, Bovio aparține stângeĭ extreme, Nasi radicalilor-constituționalĭ, Falconi drepteĭ, Rudini centruluĭ-drept, Pellegimi grupuluĭ Zmardelli, Chiapusso stângeĭ, Mordini centruluĭ-stâng.

Aceștia sunt membriĭ ancheteĭ.

După cum se vede echilibrul politic din Cameră s'a păstrat și la instituiroa comisiuneĭ. Se întreabă numaĭ dacă aceștĭ bărbațĭ vor fi în stare să resolve chestiile ce aŭ de resolvat. Camera se îndoește de aceasta.

Noĭ pe lângă aceasta ne maĭ îndoim și din cauză că douĭ din membriĭ ancheteĭ sunt administratorĭ la băncile compromise.

C. M.

ACTE OFICIALE

D. Gheorghe C. Gheorghiu s'a confirmat în funcțiunea de primar al comuneĭ Roman.

D. Vasile Malin se numește controlor fiscal clasa III.

D. I. Brătescu este numit judecător al ocoluluĭ Șerbănești, jud. Olt, iar D-niĭ Dimitrie Gr. Gheorghian și V Constantinescu primul ajutor la judecătoria ocolul Pătârlagele din jud. Buzeŭ și secundul ajutor la judecătoria ocolul Snagov din jud. Ilfov.

Sunt numițĭ:

D. Leon Sireteanu, actual ajutor la judecătoria ocoluluĭ Vasluiŭ, în aceeașĭ calitate la ocolul Stimnic același județ.

D. C. Gheorghiu, actual ajutor de grefă la trib. Vasluiŭ, ajutor la judecătoria ocoluluĭ Vasluiŭ.

D. G. Ciumulică, registrator la trib. Vasluiŭ, ajutor de grefă la același tribunal.

INFORMAȚIUNI

Din sorginte sigură aflăm, că Corpurile Legiuitoare nu vor lua vacanță de cât Mercurĭ.

Până Mercurĭ trebue să se voteze toate bugetele, precum și proiectele de legĭ ce urmează să intre în vigoare deodată cu noul buget.

Tribuna din Sibiŭ pulică următoarele telegrame ce-ĭ aŭ fost adresate din localitățile maĭ jos notate:

MEDIAȘ 24 Martie.—Adunarea publică a alegătorilor românĭ din cercurile Agnita—Cohalm—Mediaș—Sighișoara, ținută ierĭ, a reușit în cele privitoare la resultat și numĕrul alegătorilor peste așteptare satifăcător. Insuflețire mare, ordine excelentă.

BRAȘOV, 24 Martie. —Sala de la *Otel-Central* e îndesuită de alegătorĭ din Brașdv și jur pentru a protesta contra proiectelor de legĭ bisericeștĭ. Comanescu și Maior vorbesc contra matriculelor și a căsătorieĭ civile. Ultimul presentă proiectul de resoluțiune. Goldiș vorbește contra recepțiuneĭ ovreilor, dar poliția îl oprește sub cuvînt că nu e pusă la ordinea zileĭ. Consternație generală; strigăte nesfîrșite: *Jos cu jidaniĭ!* Presidiul declară proiectul primit și închide adunarea.

TAȘNAD, 12 Martie. — Alegĕtoriĭ s'aŭ adunat cu sutele. Geandarmeria întreagă a fost consemnată; adunarea e oprită. Viceșpanul aprobă oprirea. Indignațiunea e generală.

Direcțiunea esploatăreĭ apeĭ minerale *Dorna* printr'o adresă trimeasă către D-niĭ Doctorĭ din țară esprimă recunoștința și mulțumirea pentru concursul ce a bine voit a da, prin esprimentarea și recomandarea acesteĭ ape, numeroșilor lor cliențĭ și cunoscuțĭ, arată tot de odată esperiențele maĭ multor D-nĭ medicĭ din țară carĭ aŭ confirmat eficacitatea apeĭ minerale *Dorna* în diferite afecțiunĭ, cum combate în special și cu mult succes anemia, chlorosa, scrofulosa, paludismul, eczemele, diferite stărĭ nervoase, cum este cel maĭ puternic tonic pentru organismele debile cum stimulează digestiunea prin anhydrida carbonică (CO_2) ce conține și termină amintind analisa instituluĭ de bacteoriologie din anul trecut care o găsește prin puritate superioră apelor Vichy, Giesshübler, Baross, Borseck, Repati, Evian.

Trebue să ne fălim cu acest produs național și să felicităm pe tineriĭ asociațĭ românĭ dorindu-le un deplin succes.

Al XI-lea *Congres al corpuluĭ didactic* se va ține la *Galațĭ* în zilele de 22, 23 și 24 Martie.

Se va discuta: *Metodul de predare al științelor naturale în învĕțămîntul primar.*

Ședințele se vor ține în *Sala Alcazar* și se vor deschide în fie-care zi la ora 1 p. m.

Pentru orĭ-ce fel de informațiunĭ, membriĭ congresuluĭ, îndată ce sosesc în Galațĭ, se vor presenta la *Comisia de recepțiune*, în cancelaria liceuluĭ pentru a primi *carta de membru.*

Ministerele, curțile și tribunalele vor lua vacanță de o sĕptămână cu începere de Joĭ, 25 Martie.

Lefurile funcționarilor se vor ordononța în ziua de 24 Martie.

Aceasta din causă că unele ministere, precum este cel al instrucțieĭ și cultelor și cel de la interne, n'aŭ de loc banĭ, căcĭ lefurile prevĕzute în budget pentru luna Martie aŭ fost întrebuințate pentru alte scopurĭ.

Aproape toate ministerele aŭ făcut virimente de fondurĭ în prejudiciul lefurilor funcționarilor, astfel că ministerul de finanțe a fost nevoit să ceară un credit de 700 miĭ de leĭ pentru acoperirea goluluĭ lăsat.

Gospodărie conservatoare!

D-niĭ Cusen și Dulcescu, ceĭ maĭ vechĭ funcționarĭ aĭ ministeruluĭ instrucțieĭ, aŭ cerut ministruluĭ Take Ionescu, să nu aplice de o cam dată față de dênșiĭ, legea pensiilor care prevede ca după 30 de anĭ de serviciŭ, funcționariĭ să fie pușĭ în posiție de retragere.

Declarând, că se simt încă în putere, ministrul instrucțieĭ a amânat până la 1 Septembre punerea lor în posiție de retragere.

Astfel toate înaintările și numirile ce se proiectaŭ a se face pe ziua de 1 Aprilie, la ministerul instrucțieĭ, aŭ fost amânate până la 1 Septembre.

Guvernul este foarte încântat că nu maĭ are nevoe de a cere a douĕsprezecime din budgetul actual.

Budgetele tutulor ministerelor vor fi primite până Sâmbătă de Cameră.

L'Indépendance Roumaine anunță, că consiliul de miniștri a refuzat de a aproba cererea consiliuluĭ comunal din T.-Severin pentru contractarea unuĭ împrumut de un milion de leĭ, necesar pentru pavarea și înfrumusețarea orașuluĭ.

Acest refuz este o mĕsură rea, căcĭ T.-Severinul este unul din cele maĭ frumoase orașe din țară și pavêndu-se toate stadele, orașul ar fi una din podoabele țĕriĭ.

Dar se vede, că consiliul comunal din T.-Severin nu se bucură de prea mare încredere la guvern.

Procesul abuzurilor din Galațĭ

Citim în *Trompeta Covurluiuluĭ* din Galațĭ:

Sâmbătă 14 curent, a început a se judeca procesul abuzurilor de la Comună, procesul se judecă la secția II-a a acestuĭ tribunal, sub președința D-luĭ președinte Alexandrescu asistat de D. supleant Țaranu. Acuzările aŭ fost susținute de D. procuror de secție Gu ti. Avocatul primărieĭ D. Ciudin, a declarat pretențiunile civile de 120 miĭ de francĭ; apararea a fost susținută de D-niĭ avocațĭ Chebapcea, Nicorescu, Gamulea, Zorilă, Orleanu, Toneanu, Bonachi și Crețescu; desbaterile aŭ continuat și la 15 c. până la ora 12 din noapte, când D. președinte suspendând ședința, a anunțat amânarea pentru 16 curent ora 2 p. m.

Maĭ remăsese a vorbi D. Bonachi din partea luĭ Telega, și D. Crețescu din partea luĭ Iordache Brudiu.

In fine, după pledoriile urmate de d-niĭ apărătorĭ, tribunalul a pronunțat hotărîrea, prin care *respinge cererea primărieĭ de despăgubirĭ civile, și achită pe Gh. Telega, Iordache Brudiu, Șulem Canner și Vilhelm Scwalb.*

Asociația Studenților universitarĭ pentru congres, secția Bucureștĭ.

Se aduce la cunoștința D-lor studențĭ, că, D. Ed. Wachman a bine voit a permite intrarea gratis D-lor studențĭ la repetițiele generale ale concertelor simfonice, ce aŭ loc în fie-care Sâmbătă la orele 12 p. m. în palatul Nouluĭ Ateneŭ.

D-niĭ studențĭ își vor proba calitatea de student la intrare, cu cartea de student.

Secretar general
G. I. Stefănescu Goangă.

A se citi urmarea la MIZERIE REGALA, Pag. 4.

PAUL GINISTI

CURS DE DANS

In strada Savoieĭ, în întunecata, posomorîta mahala care se întinde de la strada Saint-André-des-Arts până la Sena. Casele maĭ păstrează în partea loculuĭ, pe icĭ pe colea, o înfățișare mândră, cu toată tristeța zidurilor lor negre, pe care nicĭ odată nu le luminează vr'o rază de soare.

Porțile curților sunt marĭ, remășițe de sculpturĭ se arată de sub stratul de praf care, de un veac, s'a întărit acolo; ferestrele sunt nalte, cu geamurĭ nespus de marĭ.

Dar ușile staŭ închise, iar ferestrele se deschid rare orĭ. E un fel de mahala Saint Germain rușinos.

Puține, saŭ maĭ nicĭ o prăvălie. Și pentru ce ar fi? Numaĭ din când în când, câte o tăbliță atârnată la vr unul din colțurile caselor. Iar cu litere mărunte, care nu atrag ochiul nicĭ de cum, se citește:

„Lecțiunĭ de limba franceză".

„Lecțiunĭ de piano".

„Curs de dans".

Oh! sărmanele cursurĭ, puțin căutate, părăsite, cunoscute numaĭ de câte-va familiĭ bătrîne a căror sărăcie nu le-a scos mândria, și care nu pot suferi ca fetele lor să stea la un loc cu toate elevele unuĭ pension! Bietele cursurĭ în care nicĭ odată nu se auzea sgomotoasa veselie a copiilor fericițĭ, și din care nicĭ odată nu scapă zbârnâitul de albine al fetițelor jucându-se deja de-a cocoana mare, în fâșâitul rochiilor de coloare deschisă.

Intră saŭ iese, tăcute, în rochiĭ simple, aduse de mamele lor, saŭ de vr'o dădacă pieptănată după moda bretonă, care găsesc ceva din monotonia provincieĭ lor, în răceala stradelor deșerte.

* * *

Adesea am petrecut ceasurĭ întregĭ în strada asta pustie, atras de singurătatea și tăcerea eĭ.

Dar maĭ ales admiram fațada uneia dintre cele maĭ vechĭ case, un fel de hotel ruinat, care maĭ are un fel de mândrie, cu toate reparațiile de tot felul ce i-s'aŭ făcut spre a-l apropria diferiților chiriașĭ.

In zadar niște prefacerĭ nouă îl schimbaŭ întru cât-va; zidurile luĭ prea marĭ parcă sunt o protestare contra orĭ-căreĭ modernisărĭ. Casa e din cele care se dărîmă, nu care se schimbă.

Iar un cartonaș mititel se tot bălălăiește în vênt, aproape șters, ca descurajat de nefolosința luĭ; și, într'adevĕr, de anĭ întregĭ n'a maĭ fost schimbat. Trebue să te apropiĭ prea mult ca să poțĭ ghici ce a fost scris odinioară:

„Curs de dans. Lecțiunĭ de harpă și de ghitară. A se adresa la al doilea."

* * *

Cine se adresează la al doilea și cine, ca mine, ar avea răbdarea de a descifra acest umil afiș. Și maĭ ales, cine să maĭ ia lecțiĭ „de harpă și de ghitară"?

Intr'o zi, deșteptându-mi-se curiozitatea, presimțind o istorie întreagă în apelul acesta fără resunet, am vrut să vĕd de nu cum-va afișul fusese uitat acolo din întîmplare, după moartea profesoruluĭ,

Și am întrebat.

Oh! tristă istorie mi s'a povestit, cu nepăsare, între două respunsurĭ banale! Cu toate astea, foarte simplă.

O doamnă foarte bătrînă, vĕduvă de două zecĭ de anĭ, și care are un nume mare. Odinioară, marchizul bărbatul eĭ, a jucat cărțĭ nebunește și a murit lăsând datoriĭ însemnate. Ea, prefăcênd în banĭ tot ce-ĭ maĭ remăsese, le-a plătit pe toate.

Când s'a vĕzut fără nicĭ un gologan, a venit să se așeze în casa din strada Savoieĭ, singurică, fără măcar o servitoare.

Trebuia să trăiască.

Era pe la sfîrșitul imperiuluĭ. Scuturîndu-șĭ prejudițiile și scârba aristocratică, a căutat să lucreze voinicește. Când n'a maĭ putut să se slujească de ochĭ, a scris ea însașĭ afișul de afară, și a așteptat eleve.

La început, aŭ venit câte-va, atrase de numele sĕŭ ilustru, de amintirea relațiunilor de odinioară.

Și un zîmbet trist a luminat fața eĭ frumoasă, numaĭ puțin sbârcită, în ziua în care, în fața a patru cincĭ fetițe ascultătoare, le-a învĕțat să facă plecăciunĭ foarte serioase, și le-a așezat pentru figurile unuĭ cadril nobil, ceremonios, mĕsurat, cum dansa ea la curte cu ambasadoriĭ.

* * *

Dar fetele crescură, intrară în lume, și dansurile lor eraŭ ca și cu jumătate de veac în urmă. Atuncĭ, puțin câte puțin fetele se duseră, și bătrâna rĕmase singură.

Căutase să dea lecțiĭ de ghitară și de harpă; dar nicĭ cu asta nu merge, și bătrâna marchiză așteaptă mereŭ eleve, fără a a se despera

Intr'o zi va muri uitată acolo, iar afișul de carton se se va bălălăi veșnic, afară, cu literele-ĭ șterse:

„Curs de dans.—Lecțiunĭ de harpă și de ghitară.—A se adresa la al doilea".

E. V.

ȘTIRI TEATRALE

Un Domn Ionescu Tăbăcaru a exprimat D-luĭ Sidoli, directorul circuluĭ, dorința sĕ se lupte cu D. Rastelli. S'a fixat un premiu de 500 leĭ pentru învingător.

Lupta, care promite a fi interesantă, va avea loc astă-zĭ Jouĭ, 18 Martie.

*

Agatha Barsescu în *fiica regeluĭ René.*— O dramă lirică de renumitul dramaturg Henric Hertz, vom avea ocasiunea de a admira în marea tragediană, neîntrecutul eĭ talent. Această piesă cu subiectul scos din timpurile poetice ale evuluĭ mediŭ, este o producțiune de mare valoare, și modul cum este representată, o ridică la primul rang între dramele lirice.

Pe scurt acțiunea se resumă la următoarele: René un rege al Provenceĭ spre a termina un resbel pentru o provincie

---

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(74)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL V

El n'o luă la ochiŭ. Privirea căprioareĭ era prea dulce. Din nenorocire pentru ea, o vĕzuse și spaniolul. El trase și ea căzu scoțênd un țipăt de copil, un țipăt ce chiar garziĭ ceĭ maĭ bĕtrânĭ nu 'l aud fără să nu li se strângă inima.

— Astfel sfîrșesc ceĭ inocențĭ, murmură căpitanul care avea în ziua aceia spiritul dedat la reflexiunĭ sentimentale.

Inteĭuluĭ foc, alte douĕ-zecĭ rĕspunseră. Impușcarea începea pe stânga; ea se apropiă repede, și Nointel auzi în curênd o mișcare surdă și grăbită. Aĭ fi zis că galopa un ploton de cavalerie prin pădure. O droaie de porcĭ sĕlbatecĭ își părăsiseră culcușul și defilaŭ în goană pe dinaintea trăgacilor parcă nicĭ nu le păsa de plumbiĭ lor, căcĭ, cu toată înștiințarea luĭ Simancas, puținĭ vênătorĭ luaseră precauțiunea de a 'șĭ schimba cartușele.

Căpitanul își reservase mila pentru gingașele căprioare, dar fără nicĭ un scrupul trimise douĕ loviturĭ încărcate cu No. 6. Cel maĭ mare dintre porcĭ le primi în plin și nu făcu de cât să scuture din urechĭ; în același moment, însă în care el trăgea, auzi o șuerătură scurtă urmată de un sgomot mat, și simți o lovitură țeapănă peste obraz. Aproape în același timp isbucni în jurul sĕŭ o adevĕrată salvă; scroafa se rostogolea trăsnită, iar purceiĭ aruncațĭ ca niște ghiulele de tun, dispărea în desișul pădureĭ.

D-na de Barancos, maĭ prudentă de cât invitațiĭ sĕĭ, își încărcase pușca cu gloanțe și le trântise în umĕrul animaluluĭ pe care ceĭ l'alțĭ trăgacĭ îl scăpaseră.

Nointel o salută de departe ca să 'ĭ exprime toată admirația ce 'ĭ inspira, își pipăi obrazul care primise o palmă neexplicabilă și se uită la trunchiul stejaruluĭ de care șezuse rezemat. Vĕzu o ruptură proaspătă și o gaură în formă de pâlnie. Rĕzboiul îl învĕțase a cunoaște acele rănĭ pe care oameniĭ le fac copacilor bunuluĭ D-zeŭ, căutând a se ucide între eĭ. Un glonț trecuse la câțĭ-va milimetriĭ de capul luĭ; se înfundase în trunchiŭ, iar scoarța care sărise din loc, îl plesnise peste obraz.

— Eĭ comedie! îngână el uitându-se la vecinul din stânga. Ciudat chip de a trage în porciĭ sĕlbatecĭ maĭ are și acest hidalgo! Așĭ avea mare poftă să 'mĭ schimb locul. De maĭ rĕmân aci, la cea întêiŭ căprioară care s'ar ivi între el și mine, mĕ va ucide cu siguranță.

Era gata să interpeleze pe acel vênătăr neîndemânatec, când uitându-se maĭ de aproape, observă că glonțul nu venise din partea Spanieĭ. Spania era de-a stânga luĭ, pe aceiașĭ linie cu dênsul, iar glontele venise cam oblic, dar fusese tras aproape din față. De către cine? In luminiș nu se vedea nimenĭ, nicĭ pe marginea pădureĭ. Era oare de crezut că vre un turbat să se fi năpustit în pădure chiar, contra tuturor regulelor vênătoareĭ, ca să urmărească scroafa și purceiĭ în care trăsese de bună seamă? Aceasta era presupunerea cea maĭ probabilă și cu toate astea căpitanul începea a bănui că pe el îl luase la ochiŭ cu tot dinadinsul și că nicĭ de cum nu era contra porcilor.

— Dacă cum-va ticălosuluĭ celuia de Simancas 'ĭ-o fi fost la îndemână, se gândea el, îmĭ închipuiŭ că ar fi profitat bucuros de trecerea aceleĭ droaie de porcĭ, ca să facă o lovitură stângace, în realitate însă foarte neîndemânatecă. Trebue să fi simțit că ierĭ seară mi-am rîs de el, și dacă marchisa l'o fi congediat, după cum nu mĕ îndoesc, apoĭ mie trebue să 'mĭ impute această disgrație și 'șĭ închipue că scăpând de mine, va apuca-o din noŭ pe D-na Barancos. Așa e, dar Simancas e departe de aci... l'a pus la capătul cel l'alt al pădureĭ, afară numaĭ dacă n'o fi venit pe brâncĭ să se ascundă, colo, după trunchiul cela... nu 'mĭ cam spune lucru cinstit acel trunchiŭ și am să fiŭ cu ochiĭ într'acolo. Iată că se începe și stârnirea cea mare. Pot căprioarele să 'mĭ treacă pe lângă picioare, n'am să mĕ ocup de ele.

Pândariĭ făcuseră drum. Se auzeaŭ strigând lămurit, vociferând, bătênd tufișurile cu bețele, și pacîniciĭ locuitorĭ aĭ pădureĭ risipindu-se în toată graba. Iepuriĭ treceaŭ aproape nezărițĭ, în mijlocul bandeor de căprioare care fugeaŭ în toate părțile. Pe linia luĭ Nointel era un foc neconteuit slobozit de trăgacĭ. Centrul însă, era destul de rĕŭ păzit, căcĭ căpitanul sta cu arma la mână și chiar marchisa se abținea de a lua parte la măcel. In schimb, spaniolul trăgea cu înverșunare și la fie care lovitură ucidea.

— Nu 'ĭ el care a trimis glonțul la înălțimea capuluĭ meŭ, luând la ochiŭ o scroafă, își zicea Nointel și deschidea ochiĭ maĭ mult ca tot-d'auna.

De odată se înălță un huet în pădure și vocea unuĭ gard care călăuzea pe stârnitorĭ, anunță;

— Păzițĭ-vĕ, înainte! vine sĕlbatecul! pază la eșirĭ!

— Mi se pare că sĕlbatecul este acolo, îngână Nointel. Șnapanul de peruvian era bine informat. Iată momentul de a fi cu luare aminte.

Și, cătând în cartușieră, scoase douĕ cartușe cu care înlocui pe cele l'alte douĕ dintêiŭ.

In același timp aproape, auzi acel sgomot cunoscut care vestește de departe apropierea unuĭ porc sĕlbatec bĕtrân. Pădurea trosnea sub greutatea maseĭ luĭ brutale. Aĭ fi crezut că 'ĭ o locomotivă care se avêntă prin pădure.

— Vine drept spre noĭ, gândi căpitanul care asculta cu mare luare aminte; în spre noĭ .. adică, în spre marchisa... vĕd îndoindu-se hățișul chiar în fața sa... are să iasă tocmaĭ pe aleia pe care o păzește dênsa. Acesta e un prilej de a o sprijini cu îndemânare.

Și părăsindu-șĭ adăpostul protector de din dosul stejaruluĭ, făcu câțĭ-va pașĭ spre D-na de Barancos.

Ea nicĭ nu se clintise, dar își pusese deja pușca la umĕr.

Timpul sosise. Porcul ajungea la marginea pădureĭ și nu maĭ avea de cât luminișul de traversat.

(Va urma).

cu contele de Vandemont logodeşte de mic copil pe fiica sa Jolantha cu Tristan, fiul conteluĭ de Vandemont.

La etatea de 2 anĭ însă Jolantha, cu ocasiunea unuĭ incendiŭ în palatul regeluĭ, perde vederea şi este crescută în solitudine ignorând cu totul infirmitatea eĭ.

Tînĕrul Tristan, necunoscându o se opune la căsătorie cu dênsa. Din întâmplare însă dă peste locul unde se afla Jolantha; fermecat de graţiile eĭ, îĭ mărturiseşte înflăcărata sa iubire, la care şi Jolantha rĕspunde în nişte versurĭ foarte frumoase.

Jolantheĭ, în acelaş timp, un vestit doctor arab Sin-Iakir, caută să-ĭ redea vederea, face însă ca reuşita sa să depinză de împrejurarea ca: să afle deodată, (subit) că este oarbă. In acest interval însă ea aflase de starea eĭ prin Tristan, doctorul reuşeşte a o vindeca şi ast-fel prin unirea Jolantheĭ cu Tristan se pacifică ţara.

Este inutil să adăogăm, că şi de astă dată succesul va fi deplin; o foae maĭ mult la cununa de laurĭ ce marea noastră compatrioată a ştiut prin merit şi talent să'şĭ agonisească.

*

La *Teatrul Naţional* se va juca Vinerĭ hazlia comedie *Năzdrăvăniele divorţuluĭ* în beneficiul artistuluĭ V. Hasnaş.

Succesele marĭ, pe care le-a obţinut D. Hasnaş pe scena teatrnluĭ Naţional, precum şi simpatia de care se bucură în capitală, sunt un îndemn pentru pnblic să nu lipsească de la această representaţie.

*

Negustorul de pasărĭ continuă a atrage lumea la *teatrul Bulevard*. Trupa de operetă a teatruluĭ Naţional din Craiova este una din mândriile Craioveĭ, care şi-a stabilit un renume bun şi în Capitală

Mâine, Vinerĭ se va juca pentru a cincea oară *Negustorul de pasĕrĭ* în beneficiul *Teatruluĭ Naţional* din Craiova, care în stagiunea aceasta a avut nn deficit simţitor.

In treacăt, observăm că în această operetă se disting mult D nele Irina Vladaia şi E. Odesianu. D-na Vladaia este mult admirată pentru toaletele sale. D-niĭ Anestin, Tănăsescu, Popescu, Vasiliu şi Poenaru înveselesc publicul prin jocul lor de scenă atât de degajat şi de elegant.

Incontestabil însă, că succesul opereteĭ îl face tînĕrul D. Poenaru.

*

Celebra tragediană română, Domnişoara *Agata Bârsescu* va da şease reprezentaţiĭ la *Iaşĭ* cu începere de la 28 Martie.

Suntem sigurĭ, că publicul din Iaşĭ va şti să facă o primire strălucită eminenteĭ noastre compatrioate.

*

Erĭ seară tînărul şi celebrul pianist Stavenhagen, a cântat primul sĕŭ concert în sala cea mare din Palatul Ateneuluĭ.

Lume nu tocmaĭ multă, dar aleasă şi cunăscătoare în piese ca ale luĭ *Schumann, Scarlatti Schubert, Chopin şi Listzt.*

D. Stavenhagen, un maestru de prima forţă, a esecutat cu o măestrie rară, dificilele bucăţĭ cu care îşĭ împodobise programul.

Stăpîn pe instrument, D-sa a arĕtat publiculuĭ toate fineţele şi gingăşiile ce se pot scoate, din o claviatură neînsufleţită precum şi acea grandoare pa care numaĭ artiştiĭ de mare talent o pot da operelor ce interpretează. Cu o agilitate uimitoare şi o corectitudine de un adevĕrat maestru a scos în relief valoarea desevîrşită a pieselor ce le-a cântat.

Indemnăm publicul Capitaleĭ a nu pierde ocaziunea, şi a se duce la al II-lea concert care va avea loc la 20 Martie tot în Palatul Ateneuluĭ.

Ştirĭ Telegrafice

PARIS, 17 Martie.—Senatul a votat bugetul, care a fost trimes îndărăt la Cameră. Comisiunea bugetară s'a întrunit în timpul sĕriĭ pentru a examina modificările întroduse de Senat.

PARIS, 17 Martie.—Camera a votat o pensie de 6000 francĭ pe an vĕduveĭ luĭ Renan.

D. de Mun a cerut urmărirĭ contra indivizilor,—dintre carĭ sunt 4 consilierĭ municipalĭ,—carĭ aŭ provocat o ceartă sîngeroasă în biserica St. Denis, voind să împedice un predicator de a vorbi.

D. Ribot respunde că s'a şi deschis o anchetă judeciară. Datoria guvernuluĭ este de a asigura libertatea cultelor; aceasta a făcut şi el chiar a doua zi. Incidentul e închis.

ROMA, 17 Martie.—Berardi continua a refuza orĭ-ce nutriment, fiind ast-fel obligaţĭ să-l nutrească în mod artificial. Maĭ mulţĭ doctorĭ l'aŭ vizitat. El a cerut un preot pentru a se spovedui, ceea-ce i s'a acordat.

DIFERITE STIRI

Institutul Meteorologic

Bucureşti 18 Martie s. n. 1893.

Inălţimea Barometrică la 0° 759 7
Temperatura aeruluĭ . . . —5.2
Vîntul . . . . slab de la SW
Starea ceruluĭ . . . . . puţin noros
Temperatura maximă de erĭ. . . +12°
„ minimă de astăzĭ . . 0°
„ la noĭ a variat între + 12° şi—6°
Erĭ vreme frumoasă. A plouat puţin la

Dorohoĭ, Botoşanĭ, Paşcani, Tg. Frumos, Tulcea, Issaccea, Babadag, Buştenĭ, Curtea de Argeş, Sulina şi Iaşĭ.

DIN ŢARA

D. Profesor Gr. G. Tocilescu va ţine Sâmbătă seară în sala nouluĭ Ateneŭ o conferinţă asupra Monumentuluĭ de la Adam-Klisi Peste 100 de proiecţiunĭ ale părţilor sculpturale şi reproducerea în gips a monumentuluĭ vor ajuta pe D. conferenţiar în expunerea D-sale.

Produsul conferinteĭ va servi la continuarea săpăturilor în oraşul şi castrul antic Tropaeum Traiani din Dobrogea.

Biletele se găsesc depuse la librăria Gebaur şi la casa Ateneuluĭ. Se recomandă publiculuĭ a veni cu benoclu.

Aseară în faţa unuĭ public foarte numeros, D. Dr. Babeş şi-a ţinut a III conferinţă populară vorbind despre mĕsurile de apărare în contra holereĭ.

In numĕrul nostru de Sâmbătă vom publica o dare de seamă amănunţită asupra aceste importante conferinţe.

Astă seară membriĭ societăţeĭ tipografice *Gutenberg* se întrunesc în adunare generală în salonul *Amiciţia* spre a discuta proiectul de regulament privitor la aplicarea nuoilor statute.

Noul comitet al societăţeĭ studenţilor în medicină s'a compus ast-fel: Preşedinte Ionescu Teodor; vice-preşedinţĭ: Bălăcescu Ioan şi Paulian Gheorghe; secretar-general Arghir Babeş; bibliotecar Petre Vişoianu, secretarĭ de şedinţă: Haralambie Botescu, M. Stefănescu Galaţĭ şi Mamulea Ioan.

Intrebăm pe D. ministru de resbel să ne rĕspundă: în baza căror reglemente militare civilii, fnncţionarĭ în instituţinnile militare, aŭ dreptul a li se face acasă serviciŭ de servitor, soldaţiĭ detaşaţĭ la 'aceste instituţiunĭ?

Până să ni se rĕspundă îĭ vom spune că sub-şeful de biroŭ de la divizia a IV-a civil, un anume Andreescu, întrebuinţează zilnic ca servitorĭ, la domiciliul seŭ din strada Birjarĭ, câte douĭ soldaţĭ aproape în permanenţă punêndu-ĭ să-ĭ care apă, să-ĭ măture şi să-ĭ îngrijească toată ziua de nişte porumbeĭ.

Ar trebui să se pună odată capăt acestor neomeniĭ, căcĭ nu pentru a sluji ca servitorĭ cetăţeniĭ îşĭ plătesc tributul de sînge.

Aşteptăm.

DIN STREINATATE

Duminecă dimineaţa s'a deschis la Bruxel în localul *Maison du Peuple* conferinţa internaţională pentru pregătirea congresuluĭ socialist din Zürich.

Aŭ fost presinţĭ: pentru Germania: D-niĭ Bebel şi Liebknecht; pentru Franţa D-niĭ Ferroul, Baudin, Thivrier, deputaţĭ, Bernard şi Breton; pentru Englitera: D. dr Aveling şi D-na Aveling-Marx; pentru Olanda: D. Cornélissen; pentru Elveţia: D-niĭ Greulich şi Couzett; pentru Belgia: biuroul consiliuluĭ general compus din D-niĭ: Bertrand, Demblon, Vandendorpe, Mores, Pierron. Volders şi Anseele.

Socialiştiĭ italienĭ aŭ rugat pe D-niĭ Vandervelde şi Volders să-ĭ represinte la această conferinţă.

Delegatul Elveţieĭ, cetăţeanul Greulich, însărcinat cu organizarea congresuluĭ din Zürich, a expus conferinţeĭ punctele care vor trebui discutate de congres.

Discuţiunea acestor puncte, care e forte interesantă, nu s'a sfîrşit încă. Indată ce punctele vor fi admise, ele vor fi trămise tuturor comitetelor din Europa şi America spre a fi apoĭ aduse la cunoştinţa membrilor prin organele oficiale ale partiduluĭ.

Referendum organizat la Anvers de către grupările democratice din Belgia a dat un rezultat strălucit în favoarea sufragiuluĭ universal.

Manifestaţiĭ impozant s'aŭ făcut în timpul sereĭ de către populaţia muncitoare, iar manifestanţiĭ strigaŭ necontenit: *Trăiască sufragiul universal!*

Poliţia a păstrat o atitudine foarte rezervată de teamă a nu se întîmpla niscaĭ turburărĭ grave, maĭ ales că numĕrul manifestanţilor era foarte mare.

Ziarele guvernamentale din Germania aŭ publicat o ştire fa'şe prin care spuneaŭ că deputatul socialist Singer, unul din conducătoriĭ partiduluĭ socialist german, ar fi înebunit şi că amiciĭ sĕĭ l'ar fi internat într'o casă de nebunĭ.

Ziaru socialist *Vorwärts*, desminţind această ştire, spune că dacă presa burgheză germană împrăştie asemenea ştirĭ falşe, înseamnă că tocmaĭ conducătoriĭ acesteĭ prese ş'aŭ pierdut minţile şi că în faţa uriaşeĭ mişcărĭ socialiste aceştĭ nenorocițĭ vor trebui să ia drumul caselor de sănătate.

File rupte din Album

Omul rĕŭ se pierde prin partea sa cea bună; omul bun prin partea sa cea rea.

T. Maiorescu.

*

Mândria exclude gelozia.

Carmen Sylva.

*

Studiul istorieĭ slujeşte maĭ mult la critica prezentuluĭ de cât la cunoaşterea viitoruluĭ.

N. Volenti.

*

Lesne uităm cum era casa veche, când alta nouă se găseşte în locul eĭ. Aşa uităm sentimentele noastre, când sunt gonite de altele.

A. Noel.

Un ultim cuvênt

Dialog între Păcală şi Tândală:
— *Adam era un om fericit.*
— *De unde ştiĭ?*
— *Nu avea soacră, nicĭ amicĭ aĭ caseĭ.*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea şedinţeĭ de la 17 Martie 1893

D. P. P. Carp respunde D-luĭ Dobrescu Argeş, şi cu prilejul uneĭ întreruperĭ în cursul cuvintăreĭ, declară că pentru D-sa ţara se rezumă în cele douĕ puterĭ ale Statuluĭ: Corpurile legiuitoare şi Coroana.

Se votează apoĭ toate articolele şi legea în total, cu 74 voturĭ fiind contra 30.

D. P. Brătăşanu işĭ desvoltă interpelarea adresată ministruluĭ de domeniĭ asupra moduluĭ vînzăreĭ moşiilor Statuluĭ în Dobrogea.

D-sa arată abuzul ce se face cu legea vînzăreĭ bunurilor Statuluĭ, şi roagă pe ministru să nu autorizeze de cât vînzarea în loturĭ de 10 hectare, *la ţeranĭ*.

Citeşte o listă pe care sunt *maĭ mulţĭ deputaţĭ* şi D. Mandrea consilier la curtea de casaţie, *carĭ aŭ cerut loturĭ de câte 100 hectare.*

D. Ionel Grădişteanu vorbeşte în acelaşĭ sens.

D. P. P. Carp rĕspunde că nu s'a vîndut nicĭ un lot de 100 hectare, şi nicĭ nu se vor vinde de o cam dată loturĭ maĭ marĭ de 25 hectare.

Se închide discuţia.

Se prezintă o moţiune prin se spune că Adunarea deputaţilor speră că guvernul va ţinea seamă de dorinţa eĭ şi nu va vinde pămînturile din Dobrogea de cât la ţăranĭ agricultorĭ.

Moţiunea se respinge cu 67 voturĭ. nefiind pentru de cât 34.

Se citeşte budgetul ministeruluĭ lucrărilor publice.

După ce vorbesc puţin D-niĭ Dobrescu-Argeş, Poenaru-Bordea şi N. T. Pop, şedinţa se ridică la ora 6.

Şedinţa de la 18 Martie 1893

Ora 1 jum.
Preşedinţia D-luĭ general G. Manu.
Presenţĭ 95 deputaţĭ.
Se fac formalităţile obicinuite.

D. I. Lecca depune o petiţiune a maĭ multor locuitorĭ din comuna Caşina judeţul Bacăŭ prin care cer să li se complecteze pămînturile date prin legea rurală.

Se admite urgenţa.

La ordinea zileĭ urmarea discuţieĭ asupra bugetuluĭ lucrărilor publice.

D. N. T. Popp continuă discursul eŭ început erĭ.

D-sa indică ameliorările de întrodus în sistemul căilor noastre ferate şi cere în special creaţiunea unuĭ serviciu de navigaţie pe Dunăre.

D. C. Olănescu ministrul lucrărilor publice respunde D-luĭ Pop. (D. Olănescu vorbeşte aşa de încet în cât nu se aude nimic în tribuna preseĭ).

SENAT

Şedinţa de la 18 Martie 1893

Se deschide şedinţa la ora 2 şi jum.
Preşidenţia D-luĭ G. Gr. Cantacuzino.
Presenţĭ 72 senatorĭ.
Se fac formalităţile obicĭnuite.

D. Menelas Ghermani roagă Senatul să ia chiar azĭ în discuţie proectul de lege pentru organizarea ministeruluĭ de finance.

Senatul primeşte.

Se votează recunoaşterĭ şi indigenate.

ULTIME INFORMATIUNI

D. senator Goilav ne autoriză a declara că D-sa nu face şi nicĭ a făcut vr'odată parte din grupul junimist.

Este de prisos a accentua, că D. Goilov este un democrat convins.

Eminenţia Sa Mitropolitul Primat şi Episcopul Ghenadie de Argeş aŭ fost primiţĭ azĭ în audienţă de aproape o oră de către Rege.

Oameniĭ iniţiaţĭ în secretele Paletuluĭ, atribue o mare importanţă acesteĭ audienţe. Uniĭ afirmă chiar, că Eminenţia Sa Mitropolitul Primat a recomandat M. S. Regeluĭ de succesor al sĕŭ pe Episcopul Ghenadie.

Faimosul prefect de Teleorman împreună cu puţiniĭ conservatorĭ din acel judeţ, vor să înfiinţeze un ziar politic menit a susţine toate interesele gaşteĭ conservatoare din T.-Măgurele.

Prefectul Poppesco s'a adresat confrateluĭ nostru D. Chiriacescu pentru a primi direcţiunea acesteĭ reptile prefectoriale. Dar D. Chiriacescu refuză a primi desonoranta sarcină de apărător al potlogăriilor conservatoare din nefericitul judeţ Teleorman.

D. Lascar Catargiu a chemat la ministerul de interne pe fostul senator vernescan, D. Const. Codrescu.

Faţă cu oposiţia pe care o întîmpină de la D. deputat Zarifopol pentru primirea postuluĭ de prefect al Suceveĭ, D. Lascar Catargiu ţine să ofere acest post D-luĭ Const. Codrescu.

D-niĭ doctoranzĭ N. Stoenescu, asistentul D-luĭ medic legist dr. Minovicĭ şi Alexandru Costiniŭ, internul D-luĭ profesor dr. Romniceanu, aŭ trecut ierĭ cu un succes strălucit al III lea examen de doctorat.

Comisiunea examinatoare compusă din D-niĭ profesorĭ drĭ. Măldărescu, Sihleanu şi Radian, pe deplin mulţumiţĭ aŭ felicitat pe candidaţĭ.

Unul din ceĭ maĭ marĭ bine-făcătorĭ din Transilvania, ectogenarul Ladai, fost membru al Curţeĭ de Casaţie din Cluj şi Buda-Pesta pe timpul absolutismuluĭ austriac, a încetat din viaţă în Blaj.

Defunctul a lăsat întreaga sa avere de vr'o 300 miĭ de leĭ pentru scopurĭ culturale româneştĭ şi pentru burse tinerilor românĭ carĭ urmează la vr'o facultate în streinătate.

Averea va fi administrată de mitropolia din Blaj. Ast-fel mitropolia din Blaj are un fond de peste un milion de florinĭ pentru burse şi alte scopurĭ culturale, precum ajutorarea şcolilor de fete şi a şcolilor rurale.

Intrebăm pe onor. prim-procuror de pe lângă tribunalul de Iaşi, pe D prefect al judeţuluĭ Iaşĭ şi D. ministru de justiţie ce s'aŭ făcut cu denunţările ce aŭ primit cu privire la schingiuirile aplicate soţilor Vasile şi Marin Viorică de către Eduard Ionac, notarul comuneĭ Miroslava şi Dumitru Lupuluĭ, ajutor de primar. şi dacă aŭ făcut ceva să cunoaştem şi noĭ ce aŭ făcut, iar dacă n'aŭ făcnt nimica atuncea să ştim ce aŭ de gând să facă.

Noĭ în naiva noastră închipuire, eram pe deplin încredinţaţĭ că atât parchetul cât şi administraţia se vor întrece care maĭ de care a ancheta cu grăbire atare fapte care merită reprimarea cea maĭ aspră.

Aşteptăm un rĕspuns până a nu reveni.

Ultime Telegrame

LEMBERG 17 Martie.—Treĭ decese de holeră aŭ fost constatate în comuna Zalucse aproape de frontiera rusă. Se consideră ca fiind importată din Rusia.

MADRID 17 Martie.—Erĭ s'a iscălit tratatul comercial ispano-portugez.

BERNA 17 Martie.—Consiliul naţional a respins propunerea de a se denunţa uniunea monetară latină.

Consiliul statelor a aprobat în unanimitate mĕsurile luate de consiliul federal şi naţional pentru a examina chestiunea de a se şti dacă nu este oportun de a lua iniţiativa uneĭ convenţiunĭ internaţionale, după modelui convenţiuneĭ din Geneva, pentru a asigura în timp de resbel protecţiunea zidirilor destinate la învĕţămînt, la cult şi la colecţiunile ştiinţifice saŭ obiecte de artă.

PARIS 17 Martie.—Ziaristul Otto Brandes a plecat erĭ seara la Asnières.

PUBLICAŢIUNE

Se publică spre cunoştinţa generală că în ziua de 22 Martie curent se dă în arendă moşia Paşcanĭ din judeţul Suceava, plasa Siretuluĭ, proprietatea moştenitorilor defunctuluĭ colonel Eugen Alcaz, cu toate siliştele şi cotunele din care se compune, pe termen de cincĭ anĭ, cu începere de la 23 Aprilie 1893 şi până la 23 Aprilie 1898.

Moşia este, în afară de pădure, în întindere de 3087 fălcĭ aproximativ pămênt destinat exploatăreĭ agricole, din care vr'o sută de fălcĭ imaş, restul, loc de arătură şi fânaţ; se dă arendaşuluĭ în fie care an câte douĕ fălcĭ pădure plus Zevoile de pe malul Siretuluĭ în etate de treĭ anĭ. Moşia are un-spre-zece sate cu un numĕr de peste 2000 (douĕ miĭ) locuitorĭ capĭ de familie, are douĕ târguşoare, unul în deal şi altul în vale, cu o gară centrală de încrucişiere a principalelor căĭ ferate din Moldova legate cu străinătatea şi cu porturile din ţară.

Are toate acaretele trebuitoare pentru înmagazinarea recoltelor şi clădirĭ de locuinţe îndestulătoare pentru arendaşĭ şi personalul sĕŭ, (şapte coşere din care cincĭ posedând fie care câte patru coşere sub un singur acoperământ câte cu douĕ şi treĭ rândurĭ de podurĭ, 2 standoale, 2 hambare, 3 morĭ pe rîurĭ viĭ; un pod pe Siret arendat cu 5000 leĭ pe an, şase-sprezece magazii cu locuinţele lor în târguşor, 10 cârciume, 3 hanurĭ, maĭ multe case în târg, etc.).

Moşia este înzestrată cu toate arăturile şi sĕmănăturile de toamnă şi primă-vară în raport cu întinderea eĭ, avênd şi angajamentele de muncĭ agricole necesare. Veniturile viĭ ale moşieĭ numaĭ din clădirĭ, se urcă la suma de 20,000 leĭ aproximativ.

Licitaţiunea se va ţinea la Tribunava de Suceava în ziua de 22 Martie curent ora 2 p. m. fără supra-licitare începênd concurenţa de la preţul ce se va fixa de girantele, D. Nicu Ganea. Clausele şi condiţiunele arendăreĭ în detail specificate se află depuse la grefa Tribunaluluĭ de Suceava, la casele proprietăţeĭ din Paşcanĭ şi la domiciliul giranteluĭ în Iaşĭ. Concurenţiĭ pentru a fi admişĭ la licitaţiune, vor depune în mânele girantuluĭ o cauţiune de 30,000 leĭ în efecte de ale Statuluĭ 5 le sută saŭ în scrisurĭ fonciare rurale pe cursul zileĭ.

Se avizează pe concurenţĭ că pe moşie se află vite, unelte, maşinĭ şi alte obiecte de gospodărie, care toate se vor vinde prin licitaţie imediat după arendarea moşieĭ, pentru care se va face deosebită publicaţiune.

Licitaţiunea arendăreĭ se va face în prezenţa moştenitorilor defunctuluĭ colonel Eugeniu Alcaz, carĭ vor bine-voi să asiste în persoană saŭ prin procurator legal, şi cărora prin această publicaţiune li se face cunoscut ziua notată maĭ sus de 22 Martie curent, ficsată pentru această arendare.

Paşcanĭ 2 Martie 1893.

Gerantele avereĭ defunct. colonel Alcaz numit prin decisiunea Curţeĭ de Apel din Iaşĭ secţia II-a No. 257 din 12 Februarie 1893.

N. Gane.

FOIŢA ZIARULUI *ADEVĔRUL*

No. 5.

ROBERT SCHEFFER

MIZERIE REGALĂ

Partea întâia

I

Pe unde intrase adineaori? Se vede că stătuse mult la Ana Buvitz, aliata sa naturală, ca să afle vorbele, întâmplările diverse din casă; căcĭ tot-d'a-una, ca un păiajen în gaura sa, ea şedea tupilată în anticamera asta, în apropiere de tot de camera de culcare regală, prin care trecea pentru a ajunge la Regina, fără a fi anunţată maĭ întâiŭ.

Şi bărbatul sĕŭ, acest om sinistru, din care Regina făcuse medicul sĕŭ, dacă nu în mod oficial, cel puţin în fapt? Era nebună Regina primind în intimitatea sa nişte aventurierĭ de speţa aceasta, resăriţĭ de o dată după rezboiul din 1877, cu Crucea-Roşie şi carĭ, de atuncĭ, agăţaţĭ de ţară, prea mediocri pentru a izbuti în altă ţară, înnotaŭ în aur; el, îngăduitor, lăsându-se a fi îmbogăţit de ea, pentru care toate mijloacele eraŭ bune, dacă se putea face avere printr'însele.

Unde eraŭ ochiĭ Regineĭ? nu ştia dînsa nimic de amorurile Agateĭ Raab, de o primea, ea severa, cu atâta dragoste? săŭ era severă numaĭ pentru Mesienĭ şi îngăduitoare pentru compatrioţiĭ sĕĭ?

— Haideţĭ să mergem! ziseră ele. Pentru Regina, par'că nicĭ n'am fi aicĭ.

Una după alta plecară toate, sub pretexte deosebite şi Regina Magda, când ele se apropiaŭ de dînsa ca să-şĭ iea remas bun, le strîngea cu dragoste în braţe, le dădea sfaturĭ de mamă şi nu le lăsa să se depărteze, de cât după ce-ĭ promiteaŭ că vor maĭ veni curînd.

Cele două Domnişoare de onoare, vĕzênd că prezenţa lor e inutilă, o şterseseră între cele dintâiŭ, ca şi Doamna Lomara.

Acuma sera era deşartă şi un papagal melancolic se silea în zadar să repete bucăţĭ de convorbirĭ, mereŭ aceleaşĭ, pe care le asculta de anĭ.

La marginea divanuluĭ, dreaptă, cu coatele strînse de talie, şedea Agata Raab şi, din buzele sale subţirĭ, lăsa să curgă fraze fără numĕr, a căror blândeţe monotonă acoperea observaţiĭ fine, insinuărĭ subtile, întrebărĭ dibace. Ea citise mult, nu opere de imaginaţie, ci tratate substanţiale de filozofie, maĭ ales pe Schoppenhauer, a căruĭ carte *Lumea ca reprezentare şi ca voinţă*, o ştia pe de rost şi din care cita cu plăcere.

Scriitoare în ceasurile sale libere, ea traducea în englezeşte, limbă pe care o ştia foarte bine, extrase din jurnalul luĭ Frederic Hebbel. Căzându-ĭ în mînă cărţile luĭ Richard Wagner, ea simţise de o dată o vocaţiune muziaală; aceasta coincida cu prima sa audienţă la Regina, a căreĭ patimă muzicală o cunoştea.

Ea se maĭ ocupa şi de pictură; idealul sĕŭ era bătrînul maestru german Kranach.

De atuncĭ, lucra la un *scenario* de opera mare. După ce va isprăvi poema, Regina o va pune pe muzică şi planul acesta le pasiona pe amândouĕ.

In orĭ-ce altă ţară, de sigur că D-na Raab ar fi trecut neobservată saŭ cel mult jargonul sĕŭ de femee învĕţată, ar fi provocat un zîmbet. Aicĭ, ignoranţa celor-lalţĭ o făcea de se dădea crezămênt ştiinţeĭ sale: o uraŭ şi o admiraŭ.

Oameniĭ de stat găseaŭ că are spirit superior şi o consultaŭ. De alt-fel, grozav de dibace, luându-se apoĭ foarte mult în serios, ea-ĭ îmbăta cu vorbe, îĭ fermeca cu cochetăriile.

De loc sentimentală şi foarte sensuală, ea aruncase în colo stîngăcia primitivă nemţească şi adoptase pisicăriile amoroase ale Mesienelor; şi, fără a fi frumoasă, numaĭ prin puterea voinţeĭ, ştia să placă şi, după ce plăcea, să reţie pe adoratoriĭ sĕĭ.

Ea nu fusese de o dată simpatică Regineĭ, care o credea prea cu fasoane.

Cu toate acestea, sub diferite pretexte, ea se introdusese la Regina; intrase în bunele graţiĭ ale Aneĭ Buvitz. Puţin câte puţin naiva Regină Magda, pe care urîtul o coprindea, se obicinuise şi apoĭ se ataşase de această femee tînĕră, atât de serioasă, atât de deosebită de Mesiene şi cu care, de alt-fel, avea afinităţĭ de rasă.

Ea o chemase de maĭ multe orĭ la palat, la fiecare dată maĭ încântată şi, în vremile din urmă, o primea în toate zilele.

Sub aparenţele uneĭ desinteresărĭ perfecte, Agata Raab profita de situaţiunea sa privilegiată pentru a se ţinea în curentul fluctuaţiilor de spirit ale Regeluĭ, pentru a înrîuri prin Regina asupra luĭ şi, întocmaĭ cum D-na Lukiass spiona pe socoteala poliţieĭ, tot ast-fel Agata Raab servea de agentă legaţiuneĭ Germanieĭ. Dar, orĭ cât de mare ar fi fost favoarea sa actuală, ea căuta s'o întărească, dominând pe Regina prin vre-o slăbiciune omenească a acesteia, pe care o cunoştea.

In maĭ multe rîndurĭ ea căutase să surprindă tainele vieţeĭ conjugale a soţilor regalĭ şi, din unele sfielĭ, conchisese că Regina Magda era aproape de a se depărta de Rege. In mod vag ea se gîndea că în inima aceasta tînĕră s'ar putea strecura maĭ curînd saŭ maĭ tîrziŭ un noŭ sentiment duios şi n'ar fi oare un *capo d'operă* al eĭ, dacă ea, Agata, ar grăbi desfăşurarea luĭ, ar semăna germenele luĭ? Pe urmă, confidentă compromiţătoare, puterea eĭ s'ar întemeia pe o temelie cu neputinţă de zdruncinat.

Căcĭ a crede că Regele s'ar putea îndrăgosti de alta, nu era de loc probabil; nu era mult de când refuzase o propunere de divorţ, pe care energicul ministru Adrianu, acum căzut ĭ-o făcuse şi aceasta cu toată primejdia evidentă ce era pentru dênsul de a remânea fără copiĭ. Era un om al datorieĭ şi un om de cuvînt prin excelenţă.

Va urma.

Tipografia Modernă Gr. Luis Strada Academieĭ No. 24.